

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

περιοδική έκδοση
του ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ
στις 11 Μαρτίου 2018

Πληροφορίες: www.neokinima.gr

Βγαίνουμε από τα μνημόνια; Και λοιπόν;

Βγαίνουμε από τα μνημόνια και πάμε σε χαλαρότερη επιτήρηση. Βεβαίως σε -έστω ακόμα χαλαρότερη - επιτήρηση από τη διορισμένη εξουσία των Βρυξελλών βρίσκονται όλες οι χώρες (διάβαζε: οι εργαζόμενοι) της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανάκαμψη, αν πράγματι εκδηλωθεί και γίνει σημαντικά αισθητή στο αντικείμενο της δουλειάς μας, θα μας βρει σε συνθήκες έλλειψης κώδικα αμοιβών μελετών και επιβλέψεων, απουσίας συλλογικών συμβάσεων για τους μισθωτούς, χάους στον τομέα των επαγγελματικών δικαιωμάτων, και με περιθωριοποιημένο πολύ μεγάλο ποσο-

στό συναδέλφων από την έλλειψη επαγγελματικού αντικειμένου. Επιπλέον θα μας βρει μέσα σε ένα πλέγμα δραματικών γενικότερων κοινωνικών επιπτώσεων, με μια χώρα καταχρεωμένη και υποθηκωμένη. Όπως έχουμε ξαναπεί, τα περισσότερα από τα στοιχεία αυτά έχουν προγραμματιστεί και προωθηθεί από την ΕΕ εδώ και δεκαετίες με στόχο τη στήριξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Δεν δημιούργησε η κρίση τα προβλήματα που προαναφέραμε, αποτέλεσε αφορμή για την επιτάχυνση της δημιουργίας τους. Η όποια ανάκαμψη τίποτα από αυτά δεν θα διορθώσει.

Ο διεθνής καπιταλισμός εμφανίζεται σήμερα χωρίς διεθνή ανταγωνιστικό αντίπαλο, όμως η εξωφρενική συγκέντρωση του πλούτου τον κάνει αντικειμενικά εύαλωτο. Την κρίση και τη μεγάλη ύφεση του 2008, που από μία άποψη σέρνεται ακόμη, θα την διαδεχτεί η επόμενη και αυτήν η επόμενη, όσο το παράλογο ανορθολογικό και αντι-κοινωνικό σύστημα καθορίζει τις τύχες μας. Όμως το διεθνές κεφάλαιο, παρά τις εσωτερικές αντιθέσεις του, είναι καλά οργανωμένο.

Η αντίστοιχη οργάνωση των δυνάμεων της εργασίας υστερεί δραματικά, όμως

δεν είναι δουλειά που μπορεί να κάνει το Νέο Κίνημα, ούτε οποιαδήποτε αντίστοιχη δομή του μαζικού χώρου. Ούτε θα περιμένουμε απλώς διαμαρτυρόμενοι να ωριμάσουν οι διεθνείς συνθήκες. Άλλωστε, αν δεν μάθουμε να αγωνιζόμαστε για τα "μικρά" και τα καθημερινά, ποτέ δεν θα τολμήσουμε να αγωνιστούμε για τα μεγάλα. Δουλειά του Νέου Κινήματος είναι να προτείνει στόχους, τρόπους οργάνωσης των συναδέλφων και διαδικασίες διεκδίκησης και αυτό θα κάνει. Χωρίς την υιοθέτηση ενός τέτοιου αγώνα η όποια ανάκαμψη θα ωφελήσει πάλι αυτούς τους λίγους που ωφέλησε και η κρίση.

Βασικοί στόχοι για τη νέα θητεία στον ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ

Η κρίση για την οποία έχουμε μιλήσει από τον Μάρτιο του 2008 (Εκτός Σχεδίου, φύλλο αρ.20, βλ. στο site του Νέου Κινήματος: www.neokinima.gr) εγκαταστάθηκε και, μαζί με τις πολιτικές "αντιμετώπισης" της, δημιούργησε περιβάλλον σχεδόν πολεμικής καταστροφής για τη μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού, βεβαίως και των αρχιτεκτόνων. Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων, με την ευκαιρία των εκλογών και για τους λόγους που έχουν ήδη παρουσιαστεί στον συνοπτικό απολογισμό της τριετίας 2014-2018 (www.neokinima.gr), θεωρεί αναγκαίο να προτείνει την επεξεργασία στα πλαίσια του Συλλόγου συγκεκριμένων ιεραρχημένων στόχων ανακούφισης των αρχιτεκτόνων που έχουν σήμερα πραγματικό πρόβλημα επιβίωσης.

Η κατάσταση στον εργασιακό χώρο για τους αρχιτέκτονες που θέλουν να μπορούν να ζουν από τη δουλειά τους είναι πολύ επιβαρυνμένη όλα τα τελευταία χρόνια. Οι δουλειές είναι λίγες και γενικά περιθωριακές, οι αμοιβές πολύ μικρές και οι συνθήκες άσκησης του επαγγέλματος πολύ δύσκολες. Τα παραπάνω ισχύουν τόσο για τους ελεύθερους επαγγελματίες συναδέλφους όσο και για όσους δουλεύουν ως υπάλληλοι είτε με μπλοκάκια είτε με κανονική πρόσληψη. Η κρίση στη χώρα οδήγησε πολλούς συναδέλφους στην ανεργία και την πλειοψηφία των υπολοίπων σε μια κατάσταση ασφυξίας. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον και σε συνδυασμό με τις νομοθετικές παρεμβάσεις των τελευταίων χρόνων έχουμε βρεθεί σε μία πλήρως αποδιοργανωμένη αγορά εργασίας για τους συναδέλφους ανεξαρτήτως του πώς ασκούν το επάγγελμα.

Με βάση την παραπάνω πολύ άσχημη κατάσταση στον κλάδο αλλά και την πολύ άσχημη κατάσταση που επικρατεί στον ίδιο τον Σύλλογο, όπως την έχουμε ήδη αναλύσει, προτείνουμε ως άμεσο στόχο τη διατύπωση συγκεκριμένων αιτημάτων για τα κυριότερα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε. Με βάση τα αιτήματα αυτά θα προσπαθήσουμε να γίνει ο Σύλλογος μέσο διεκδίκησης για τέτοιου είδους επιμέρους αιτήματα, χρησιμοποιώντας τις κάθε φορά εφικτές πλειοψηφίες αλληλεγγύης ως μέσο υπέρβασης κάθε είδους ιδιοτελών συμπεριφορών και επιδιώξεων: πολιτικού ή επαγγελματικού καριερισμού, απλής αυτοπροβολής ή και ψιλοβολέματος, δημοσίων σχέσεων και γενικώς του ακραίου ατομικισμού ακόμα και αμοραλισμού.

Φυσικά ο Σύλλογος είναι αδιανόητο να εγκαταλείψει τις διεκδικήσεις που σχετίζονται με την κοινωνία και το επιστημονικό του αντικείμενο, με κύριο παράδειγμα την

υπεράσπιση του δημόσιου χώρου. Όμως για να είναι στοιχειωδώς αποτελεσματικός, πρέπει να συγκεντρώνει στις γραμμές του μεγάλο ποσοστό των μελών του που να μπορούν να εργάζονται και να επιβιώνουν και να μην είναι υποβαθμισμένος σε σφραγίδα ή ακτιβιστική ομάδα.

Οι άξονες με τους οποίους κατά προτεραιότητα θα ασχοληθούμε με βάση το παραπάνω σκεπτικό είναι:

Εργασία: δικαιώματα και αμοιβές.

Είναι γνωστό πόσο χαμηλά έχουν πέσει οι αμοιβές των αρχιτεκτόνων που δουλεύουν με εξαρτημένη σχέση, αλλά και πόσο έχουν δυσκολέψει οι συνθήκες εργασίας και πόσο ανίσχυροι βρίσκονται να είναι απέναντι στους εργοδότες. Επίσης είναι γνωστό πόσο χαμηλά έχουν πέσει οι αμοιβές των μελετών όσον αφορά τους ελεύθερους επαγγελματίες. Κατά τη γνώμη μας πρέπει να ορισθούν κατώτατα όρια αμοιβών και συνθηκών εργασίας, και σε συνεργασία με το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών ο Σύλλογος να αποτελέσει ασπίδα προστασίας και μέσο πίεσης για τη διεκδίκησή τους από τους συναδέλφους. Επίσης πρέπει να προβληθούν τα ελάχιστα όρια αμοιβών μελετών και επιβλέψεων, με βάση τα οποία είναι εφικτό αφενός να εκπονηθούν σύγχρονες αξιόπιστες αρχιτεκτονικές μελέτες και αφετέρου να καλύπτονται από τις αμοιβές αυτές οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, επιτρέποντας την αξιοπρεπή διαβίωση των μηχανικών. Η επεξεργασία και δημόσια προβολή των συγκεκριμένων ορίων, όπως και η στοιχειώδης επανασυσπείρωση και ο συντονισμός των αρχιτεκτόνων στην προσπάθεια αυτή είναι ευθύνη του Συλλόγου και οφείλει να την αναλάβει.

Ασφαλιστικό και φορολογικό:

Δικαιώματα και διατύπωση διεκδικήσεων με βάση τον νέο ασφαλιστικό νόμο:

Ο νέος ασφαλιστικός νόμος, συσχετίζοντας τις ασφαλιστικές εισφορές με το εισόδημα, έχει διαμορφώσει ένα τελειώς νέο τοπίο στον κλάδο. Πρέπει να αναλυθούν οι νέες συνθήκες που έχουν προκύψει και να ενημερωθούν οι συνάδελφοι σχετικά με το τι ισχύει για θέματα όπως: ανεργία, κάρτα ΟΑΕΔ, παύση ασφαλιστικών εισφορών για μηδενικό εισόδημα, διακοπή εισφορών χωρίς διαγραφή από το ΤΕΕ, τρόπος υπολογισμού των εισοφρών και ο ρόλος τους στη διαμόρφωση του φορολογητέου εισοδήματος κλπ, και να διατυπωθούν νέα αιτήματα για την υποστήριξη των αρχιτεκτόνων που θέλουν να ζουν από τη δουλειά τους. Θεμελιώδης διαπραγματεύτη επιδίωξη του Νέου Κινήματος σχετικά με

το ασφαλιστικό παραμένει η υπεράσπιση της αποκλειστικά δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης και η αποκάλυψη της γενικευμένης, συχνά υπόγειας, εκστρατείας δυσφήμισης, υποβάθμισης και τελικά συρρίκνωσης ή και καταστροφής της (όπως π.χ. στις ΗΠΑ) για όφελος των μονοπωλίων της ιδιωτικής ασφάλισης.

Μέτρα για το φορολογικό με ελάχιστο κριτήριο την αξιοπρεπή επιβίωση:

Πρέπει να απαιτηθεί η απαλλαγή των συναδέλφων που έχουν εισόδημα ίσο ή κάτω από το επίπεδο αξιοπρεπούς επιβίωσης από κάθε φορολογία εισδήματος (π.χ. με την επαναφορά του αφορολόγητου ορίου), η κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος, η επαναφορά των ασφαλιστικών εισφορών στην κατηγορία των επαγγελματιών δαπανών (όπως εξαγγέλθηκε ήδη για τους αγρότες και ισχύει σταθερά για τους κανονικούς μισθωτούς) ή η μείωση του φόρου εισοδήματος σε συνάρτηση με το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών.

Προβλήματα άσκησης του επαγγέλματος - προβλήματα στις διαδικασίες με τις υπηρεσίες.

Με τον καταγιστικό ρυθμό αλλαγών στη νομοθεσία αλλά και στην οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών και παράλληλα με τη δραματική υποστελέχυσή τους (που δεν γίνεται εντονα αντιληπτή λόγω της μείωσης της δουλειάς), έχει διαμορφωθεί μια πολύ δύσκολη κατάσταση σε αυτό το κομμάτι άσκησης του επαγγέλματος. Είναι απαραίτητο να γίνει καταγραφή των προβλημάτων και στοχευμένες παρεμβάσεις από τη μεριά του Συλλόγου, για να διευθετηθούν διάφορες δυσλειτουργίες, οι οποίες πολύ συχνά αξιοποιούνται σαν πρόσχημα για υπηρεσιακή αδράνεια, ακόμα και για παράνομο πλουτισμό. Οι δυσλειτουργίες αυτές δεν ταλαιπωρούν καθημερινά μόνο τους ελευθεροεπαγγελματίες συναδέλφους αλλά και όσους από τους συναδέλφους υπαλλήλους των υπηρεσιών αγωνίζονται να κάνουν ευσυνειδήτα τη δουλειά τους και με τους οποίους πρέπει να οικοδομηθεί ένα πραγματικό μέτωπο για προώθηση της αποτελεσματικότητας και της εξυγίανσης.

Πιστεύουμε ότι όποιος θέλει να εργάζεται τίμια είναι ανάγκη να αγωνίζεται συλλογικά, γιατί τα προβλήματα είναι κοινά και, όσοι θέλουν να ζουν από τη δουλειά τους έξω από κυκλώματα, μόνο από κοινού μπορούν να τα αντιμετωπίσουν. Άλλωστε ο συλλογικός αγώνας για τα κοινά προβλήματα πιστεύουμε ότι είναι η βασική απάντηση στον όλο και αυξανόμενο ατομικισμό, που ευνοεί τον πόλεμο όλων εναντίον όλων και οδηγεί στη φασιστικοποίηση της κοινωνίας.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΕΤΙΑ 2014-2017

Είναι πολλά χρόνια τώρα που ο απολογισμός των ΔΣ του Συλλόγου έχει εκφυλιστεί σε παράθεση πράξεων και ανακοινώσεων (που είναι της μόδας να αποκαλούνται “δράσεις”), παράθεση στην οποία για λόγους όγκου και εντυπώσεων περιλαμβάνονται και οι τελειώς πουσιώδεις, χωρίς ίχνος αξιολόγησης των αποτελεσμάτων τους σε σχέση με το ψηφισμένο πρόγραμμα του ΔΣ. Οι ψευδεπίγραφοι αυτοί “απολογισμοί” δεν περιλαμβάνουν ούτε κάποια αυτοτελή εκτίμηση της επίδρασης που είχαν οι “δράσεις” αυτές στη ζωή των χιλιάδων αρχιτεκτόνων που προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους ή και έχουν σχεδόν εγκαταλείψει την προσπάθεια αυτή. Για τους χιλιάδες αρχιτέκτονες που προαναφέραμε αυτοί οι ατέλειωτοι κατάλογοι δεν έχουν και μεγάλη αξία, δεν τους ενδιαφέρει τι έκανες, μάλιστα αν αυτοί έχουν ήδη απομακρυνθεί από τον Σύλλογο, αλλά τι πέτυχε από τις ενέργειες που έγιναν με βάση το πρόγραμμα και σε τι απέτυχε, μια αξιολόγηση χρήσιμη για το μέλλον.

Όταν το ΔΣ συνεδρίασε για το σοβαρότατο θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων, το οποίο ανακινήθηκε από το υπουργείο, μόνο το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων υποστήριξε ότι θα έπρεπε να απορριψούμε ως Σύλλογος απολύτως την κατηγοριοποίηση των κτιρίων σε μικρά (έως διώροφα και συμβατικού προϋπολογισμού 150.000€!) και μεγάλα, που είχε εισαγάγει το υπουργείο και ως προς τις αρχιτεκτονικές μελέτες. Επιπλέον στην αντίστοιχη επιτροπή του υπουργείου ο Πρόεδρος του Συλλόγου για ανεξήγητους λόγους αποχώρησε από τη συνεδρίαση πριν τη σχετική ψηφοφορία αφήνοντας στους εκπροσώπους των άλλων ειδικοτήτων το πεδίο ελεύθερο!

Είναι αξιοσημείωτο ότι η παρούσα διοίκηση του Συλλόγου, όπως και αυτή του Τμήματος Αττικής, παρά το ότι τα κύρια αξιώματα (και αυτά των προέδρων) τα

είχαν εκπρόσωποι παρατάξεων που στηρίχθηκαν από συναδέλφους, που κατά την εκτίμησή μας, τουλάχιστο κατά πλειοψηφία, ανήκουν στη λεγόμενη ευρύτερη αριστερά, ακολούθησαν απολύτως την πεπατημένη των προηγούμενων διοικήσεων. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι οι απερχόμενες διοικήσεις αρνήθηκαν πεισματικά οποιονδήποτε ενδιάμεσο απολογισμό με τη δικαιολογία ότι αυτός δεν επιβάλλεται από το καταστατικό (ενώ φυσικά δεν απαγορεύεται). Έτσι οι συνάδελφοι της Συσπείρωσης και της ΑΚΕΑ, που μένουμε με την εντύπωση ότι είναι φίλοι της άμεσης δημοκρατίας, απέφυγαν τη συνολική συλλογική εκτίμηση του έργου τους μέχρι τη λήξη της τριετούς θητείας τους (μόλις ένα χρόνο λιγότερης από την κοινοβουλευτική θητεία!). Σήμερα 12 μέρες πριν την εκλογαπολογιστική Αντιπροσωπεία, δεν έχει υποβληθεί στο ΔΣ σαν απολογισμός ούτε ο τυπικός κατάλογος ενεργειών ούτε κάποιος οικονομικός απολογισμός, ο οποίος θα έπρεπε, πριν έλθει στην Αντιπροσωπεία, να έχει ελεγχθεί και από την Εξελεγκτική Επιτροπή!

Αποδείχθηκε ότι οι συνάδελφοι που στηρίζαν αυτή τη διοίκηση θεωρούν την άμεση δημοκρατία λειτουργία των δικών τους αυτόνομων ομάδων και όσων δέχονται “να αφομοιωθούν” (διατυπώθηκε ακριβώς έτσι) μέσα σ’ αυτές, όπως έγινε και στο χαρακτηριστικό παράδειγμα των διαδικασιών της Biennale, για την οποία σημειώτεον ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα πλήρης και οριστικός ούτε οικονομικός απολογισμός. Δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα με τις αντιλήψεις και τις “δράσεις” αυτές, αν η πραγματοποίησή τους είχε γίνει από όντως αυτόνομες συλλογικότητες. Όμως ήταν απαράδεκτη η μεταχείριση του Συλλόγου με αυτό τον τρόπο, με συστηματική παραβίαση του καταστατικού, της δεοντολογίας και της συνδικαλιστικής δημοκρατίας, με στόχο τον αποκλεισμό, την απομάκρυνση κάθε

αντιφρονούντος και τη χρησιμοποίηση του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ και του τίτλου του για ιδιοτελείς σκοπούς (χτίσιμο βιογραφικών, δημόσιες σχέσεις, πληρωμένα ταξίδια, δωρεάν διακοπές κ.λπ.). Η στήριξη της ΕΛΕΜ στην τριετή αυτή διαδικασία δεν χρειάζεται σχολιασμό, γιατί η ΕΛΕΜ πάει με όλους.

Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων μετά από 7 χρόνων άκαρπες προσπάθειες και προτάσεις συμπόρευσης, με βάση τον νέο συσχετισμό δυνάμεων στο ξεκίνημα της θητείας της απερχόμενης διοίκησης, θεώρησε ότι θα μπορούσε να συνεργαστεί με τη Συσπείρωση και την ΑΚΕΑ (η Πανεπιστημονική, όπως είναι γνωστό, δεν συζητάει τέτοια πράγματα) για μια προσπάθεια αναζωογόνησης του Συλλόγου και προσέλευσης των συναδέλφων πάλι σ’ αυτόν. Στον Πανελλήνιο η προσπάθεια απέτυχε από την αρχή. Στο τμήμα Αττικής για μερικούς μήνες στηρίξαμε το προεδρείο και συμμετείχαμε σε αυτό. Μετά από σειρά διαβημάτων, που δεν έτυχαν ούτε απάντησης, διαχωρίσαμε τη θέση μας. Είχαμε πλέον βεβαιωθεί ότι η επταετής αποτυχία της προσπάθειας συμπόρευσης με τις παρατάξεις, που διακηρύσσουν ότι επιδιώκουν να εκφράσουν τους συναδέλφους που θέλουν να ζουν από τη δουλειά τους, δεν ήταν αποτέλεσμα λανθασμένων χειρισμών. Οφειλόταν σε μια επικρατούσα αυστηρά παραταξιακή αντίληψη συσπείρωσης και εξυπηρέτησης ομοϊδεατών και αφομοίωσης, ή αλλιώς αποκλεισμού, των αντιφρονούντων ή αμφισβητούντων. Όμως αυτή κατά την άποψή μας δεν είναι δουλειά μαζικού φορέα, ούτε συνδικαλισμός.

Το αποτέλεσμα της κατάστασης που περιγράψαμε παραπάνω, ήταν να γίνει πολύ δύσκολη η απαρτία ακόμα και στα ΔΣ του Πανελλήνιου και της Αττικής (1 συνεδρίαση στις 2), η Αντιπροσωπεία του Συλλόγου να συρρικνώνεται διαρκώς περισσότερο, η ΓΣ του Τμήματος Αττικής να συγκεντρώνει περίπου 4 δεκάδες διερχόμε-

νους συναδέλφους (ως τόπος της οριστικής Γ. Συνέλευσης του Τμήματος Αττικής της 22/11/17 ορίστηκε η αίθουσα συνεδριάσεων των ΔΣ του συλλόγου, στην οποία παρευρέθηκαν 22 συνάδελφοι!). Δεν είναι περιέργο βεβαίως αυτό, όταν καλείς αντιπροσώπους από όλη την Ελλάδα, αλλά και από την Αττική (στη συνέλευση του Τμήματος) για ενημέρωση, την οποία μπορούν οι συνάδελφοι να έχουν και από το διαδίκτυο, χωρίς να τους δίνεις το δικαίωμα να ψηφίσουν, δηλαδή να κρίνουν συλλογικά ως διαπαραταξιακό σώμα, τις δραστηριότητές σου και ενδεχομένως να σου υποδείξουν να τροποποιήσεις την πορεία σου.

Και κάτι που ξεπέρασε και τις πιο απαισιόδοξες εκτιμήσεις: Με πρόταση του Νέου Κινήματος είχε περιληφθεί στο πρόγραμμα του Τμήματος Αττικής μια διαδικασία αποκέντρωσης και περιφερειακής οργάνωσης των συναδέλφων με βάση ένα δίκτυο συντονιστών και επιτροπών στις 7 Περιφερειακές Ενότητες της Περιφέρειας Αττικής. Η εξέλιξη της προσπάθειας αυτής επιβεβαίωσε τον μηδενισμό του κύρους του Συλλόγου: Σε πρόσκληση μέσω email, που υπέγραφαν ο Πρόεδρος και η Γ.Γ. του Τμήματος Αττικής προς περίπου 2.500 μέλη, η οποία καλούσε τους συναδέλφους να έρθουν σε επαφή με τους συντονιστές των περιφερειών τους, δεν ανταποκρίθηκε κανείς!

Πιστεύουμε ότι με τα σημερινά δεδομένα στον Σύλλογο προγραμματική συμφωνία δεν μπορεί να υπάρξει, όμως πρέπει να γίνει προσπάθεια ο Σύλλογος να γίνει μέσο διεκδίκησης έστω και μόνο για επιμέρους αιτήματα, με βάση συγκυριακές πλειοψηφίες. Το Νέο Κίνημα θα προτείνει μία σειρά αιτημάτων, που μπορούν πιθανόν να εξασφαλίσουν στήριξη στη μελλοντική Αντιπροσωπεία και τα υπόλοιπα όργανα του Συλλόγου. Θα επιδιώξουμε την ευρύτερη δυνατή κοινοποίηση αυτών των αιτημάτων-στόχων διεκδίκησης.

Η δέκατη παγίδα

Πριν από 5 χρόνια, με το κείμενό μας “9 παγίδες γύρω από το ασφαλιστικό” (Εκτός Σχεδίου αρ. 20, βλ. www.neokinima.gr) τοποθετηθήκαμε σχετικά με το πρόβλημα, με κάποιες θέσεις που έχουν και σήμερα αξία. Ο νέος ασφαλιστικός νόμος συσχέτισε για πρώτη φορά το ύψος των εισφορών των “ελεύθερων επαγγελματιών”, των επαγγελματοβιοτεχνών και των αγροτών με το ύψος του εισοδήματός τους (όπως συνέβαινε πάντα με τους μισθωτούς τόσο του ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα). Τα υψηλά εισοδήματα και οι εργοδότες “ελευθεροεπαγγελματίες” προσπάθησαν να ξεσηκώσουν κινητοποιήσεις με σύνθημα: “**όχι στη διπλή φορολόγηση**” και την εκλαίκευσή του: “**δεν έχει σημασία για ποιό σκοπό μου τα κρατούν, σημασία έχει πόσα μου μένουν στην τσέπη**”. Μαζική κινητοποίηση δεν δημιουργήθηκε, όμως αυτοί που την επιδίωξαν κέρδισαν να μην προστίθεται ασφαλιστική εισφορά για το τμήμα του ετήσιου εισοδήματος που υπερβαίνει τα 70.000€.

Ποιο είναι σήμερα το προπαγανδιστικό πακέτο των μεγαλοεπιχειρηματιών, των ασφαλιστικών εταιρειών και των παπαγάλων τους στον τύπο και τα ΜΜΕ;

- Η δοξασία: “Τι νόημα έχει να πληρώνουμε το Ταμείο αφού δεν θα πάρουμε ποτέ σύνταξη;”, που σημαίνει απόλυτη παράδοση στην

επιστροφή στον απόλυτο μεσαίωνα.

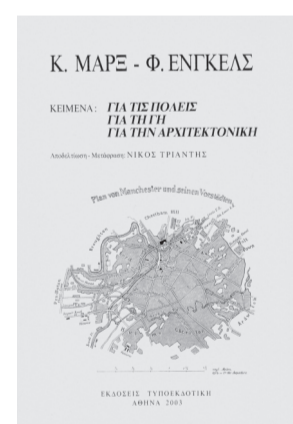
- Η θεωρία: “Με αυτά τα χρήματα κάνω μια ιδιωτική ασφάλιση”, που δείχνει απόλυτη άγνοια για τα παθήματα εκατομμυρίων πελατών ασφαλιστικών εταιρειών στη χώρα μας αλλά και διεθνώς. Παραλλαγή της θεωρίας αυτής είναι και αυτή του “επαγγελματικού” ταμείου που δεν πρόκειται παρά για ομαδική ιδιωτική ασφάλιση.
- Η σταθερή θέση των μεγαλοεπιχειρηματιών (διεθνώς) για μείωση των ασφαλιστικών εισφορών ως σημαντικού συστατικού στοιχείου του εργασιακού κόστους με στόχο την ... ανάπτυξη.
- Η σταθερή θέση των μεγαλοεπιχειρηματιών (διεθνώς) για μείωση, εκτός των ασφαλιστικών εισφορών, και του φόρου, όχι των πιο φτωχών, αλλά των επιχειρήσεων και των υψηλότερων εισοδημάτων, για λιγότερο κράτος και την ανάθεση των λειτουργιών του σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, δηλ. στους ίδιους!

Αρχικά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η **ασφάλιση είναι αναπόσπαστο τμήμα του κόστους της εργασίας τόσο του μισθωτού όσο και του ελεύθερου επαγγελματία**, πόσο μάλλον που στις μέρες μας τα όρια ανάμεσα στους δύο ρόλους είναι πολύ ασαφή (επικουρικά βλέπε, όπου παραπάνω, και την “3η παγίδα γύρω από το ασφαλιστικό”). Η εργοδοσία επιμένει στη διάκριση

“μισθολογικού” και “μη μισθολογικού” κόστους και μονίμως επιδιώκει τη μείωση του δεύτερου - δηλαδή των ασφαλιστικών εισφορών - επειδή η επίπτωσή της δεν γίνεται άμεσα αισθητή στη ζωή του εργαζόμενου. Αυτοί που προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους, δηλ. η συντριπτική πλειοψηφία, είναι αδιανόητο να ζητούν **μείωση** των ασφαλιστικών εισφορών, αντί να διεκδικούν αξιοπρεπή συνολική αμοιβή για την εργασία τους. Άλλωστε, δεν ήταν ποτέ αίτημα των εργαζομένων ούτε η μείωση γενικώς της φορολογίας αλλά η κάθε φορά **δικαιότερη κατανομή** της με προοδευτική ελάφρυνση των χαμηλότερων εισοδημάτων.

Η άθροιση του φόρου εισοδήματος και των ασφαλιστικών εισφορών, όπως είπαμε παραπάνω, εξυπηρέτησε τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των μηχανικών και λοιπών ελεύθερων επαγγελματιών και εργοδοτών με πολύ υψηλά εισοδήματα. Οι μηχανικοί που προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους δεν πρέπει να πέσουν στην **παγίδα** των επιχειρηματιών του χώρου και των ανθρώπων τους. Πρέπει με οργάνωση και συντονισμένο αγώνα να μεταφέρουν το βάρος των ασφαλιστικών εισφορών όχι σε πιο ευάλωτα τμήματα εργαζομένων, αλλά στην εργοδοσία, που με ελαστικές πλέον μορφές εκμεταλλεύεται την εργασία τους. Δύσκολο, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι τίποτα δεν χαρίζεται. □

BIBLIA

Κ. ΜΑΡΞ - Φ. ΕΝΓΚΕΛΣ:
Κείμενα για την πόλη, για τη γη, για την αρχιτεκτονική.

Το βιβλίο «Κ. Μάρξ- Φ. Ένγκελς, Κείμενα: Για τις πόλεις, για τη γη, για την αρχιτεκτονική» σε αποδελτίωση-μετάφραση Νίκου Τριάντη, που εκδόθηκε από τις εκδόσεις «Τυποεκδοτική», με την επιμέλεια του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων. Μπορείτε να το προμηθευτείτε από το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων.

Εκτός Σχεδίου
Περιοδική έκδοση του
Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων
τηλ. 210 36.33.506
Φύλλο αρ. 29 - Φεβρουάριος 2018
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Σκλιάς Κώστας
Δαφνομήλη 49Α, 11471 Αθήνα
www.neokinima.gr